Torsdag den 23. maj 2013

P7_TA(2013)0216

Afgørelse om ikke at modsætte sig en gennemførelsesforanstaltning: transit af visse animalske biprodukter fra Bosnien-Hercegovina

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at modsætte sig udkastet til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EU) nr. 142/2011 for så vidt angår transit af visse animalske biprodukter fra Bosnien-Hercegovina (D025828/03 — 2013/2598(RPS))

(2016/C 055/10)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Kommissionens forordning (D025828/03),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum ([1]), særlig artikel 41, stk. 3, og artikel 42, stk. 2,

— der henviser til udtalelse af 5. marts 2013 fra den komité, der omhandlet i artikel 52 i forordning (EF) nr. 1069/2009,

— der henviser til Kommissionens skrivelse af 16. maj 2013, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil modsætte sig udkastet til forordning,

— der henviser til skrivelse af 21. maj 2013 fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed til formanden for Udvalgsformandskonferencen,

— der henviser til artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([2]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 88, stk. 4, litra d), og artikel 87a, stk. 6,

— der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 87a, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 22. maj 2013,

1. erklærer, at det ikke modsætter sig udkastet til Kommissionens forordning;

2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Kommissionen og, til orientering, til Rådet.

P7_TA(2013)0222

Fremtidige lovgivningsforslag om ØMU

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om fremtidige lovgivningsforslag om ØMU: svar på Kommissionens meddelelser (2013/2609(RSP))

(2016/C 055/11)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelser »Forudgående samordning af planer for større reformer af den økonomiske politik« (COM(2013)0166) og »Indførelse af et instrument for konvergens og konkurrenceevne« (COM(2013)0165),

---

([1]) EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1.
([2]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Torsdag den 23. maj 2013

— der henviser til forespørgslen til Kommissionen om fremtidige lovgivningsforslag om ØMU (O-000060/2013 — B7-0204/2013),

— der henviser til traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union af 2. marts 2012, i det følgende benævnt »finanspagten«,

— der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 13.—14. december 2012,

— der henviser til Kommissionens plan for en udbygget og egentlig ØMU af 28. november 2012,

— der henviser til rapporten fra formanden for Det Europæiske Råd »Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union« af 5. december 2012,

— der henviser til sin beslutning af 20. november 2012, i det følgende benævnt Thyssen-betænkningen, med henstillinger til Kommissionen om rapporten fra formændene for Det Europæiske Råd, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen »Hen imod en egentlig økonomisk og monetær union« ([1]),

— der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010, i det følgende benævnt Feio-betænkningen, med henstillinger til Kommissionen om forbedring af EU's økonomiske forvaltning og rammer for stabilitet, navnlig i euroområdet ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordninger (EU) nr. 1176/2011 og (EU) nr. 1175/2011 af 16. november 2011, i det følgende benævnt »sixpack«,

— der henviser til sin beslutning af 1. december 2011 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. …/2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet samt til forordning (EU) nr. …/2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet i euroområdet, i det følgende benævnt »twopack«,

— der henviser til den fælles erklæring fra kommissionsformand Barroso og næstformand Rehn i forbindelse med trilogaftalen om twopack-retsakterne om økonomisk styring i euroområdet af 20. februar 2013 (reference MEMO/13/126),

— der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at signatarmedlemsstaterne i finanspagtens artikel 11 enedes om at »sikre, at alle større reformer af den økonomiske politik, som de har planer om at gennemføre, vil blive drøftet forudgående og samordnet indbyrdes, når det er relevant« og desuden, at »Den Europæiske Unions institutioner skal involveres i en sådan samordning som påkrævet i henhold til EU-retten«;

B. der henviser til, at traktaten i henhold til finanspagtens artikel 15 bør indarbejdes i EU-retten inden for højst fem år »på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens anvendelse«, og til, at Kommissionens meddelelser COM(2013)0165 og COM(2013)0166 og de lovgivningsforslag, der forventes som opfølgning herpå, kan betragtes som skridt i den retning;

C. der henviser til, at Parlamentet i Feio-betænkningen fra 2010 allerede fremsatte en henstilling om »opstilling af specifikke procedurer og et krav til medlemsstaterne, især dem i euroområdet, om at holde hinanden og Kommissionen underrettet, inden der træffes beslutninger om den økonomiske politik med en forventet mærkbar afsmittende virkning, som risikerer at forhindre det indre marked og Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) i at fungere gnidningsfrit«;

([1]) Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0430.
([2]) EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 41.
([3]) Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0542.

D. der henviser til, at den erklæring, der ledsagede twopack'en, opfordrede til indførelse af en væsentligt forstærket økonomisk og budgetmæssig overvågnings- og kontrolramme og til yderligere udvikling af europæisk finanspolitisk kapacitet til rettidig gennemførelse af bæredygtige vækstfremmende strukturreformer og støttede princippet om, at skridt i retning af større ansvarlighed og økonomisk disciplin bør kombineres med større solidaritet og mere dybtgående integration af beslutningstagningen på politikområder som beskatning og arbejdsmarkeder som et vigtigt solidaritetsinstrument; der henviser til, at denne erklæring understregede princippet om, at skridt i retning af øget samordning af den økonomiske politik skal gå hånd i hånd med større solidaritet;

E. der henviser til, at artikel 11 i Thyssen-betænkningen understregede, at en »ægte ØMU« ikke kan begrænses til et sæt regler, men kræver en øget budgetkapacitet baseret på konkrete egne indtægter;

F. der henviser til, at det i Thyssen-betænkningen blev bemærket, at pålidelige europæiske statistikker af høj kvalitet spiller en afgørende rolle centralt i den nye økonomiske styring og i dens vigtigste beslutningstagningsprocesser, at det europæiske statistiske systems reelle uafhængighed på både nationalt og europæisk plan skal sikres som en nødvendig forudsætning, og at det vil være et afgørende supplement til Kommissionens øgede håndhævelsesbeføjelser til at kontrollere kvaliteten af de nationale kilder, der anvendes til at fastslå tallene for gæld og underskud i en fuldt udviklet finanspolitisk union, at der tages skridt hen imod anvendelse af offentlige regnskabsprincipper i alle medlemsstater på standardiseret vis;

Generel vurdering af Kommissionens meddelelser

1. anerkender Kommissionens indsats for at gøre yderligere fremskridt inden for makroøkonomisk styring i Unionen på grundlag af sixpack'en og twopack'en; understreger dog, at en fuldstændig gennemførelse af den nye ramme har højere prioritet end eventuelt nye forslag;

2. påpeger, at etableringen af en incitamentsbaseret håndhævelsesmekanisme med sigte på at øge solidariteten, samhørigheden og konkurrenceevnen skal gå hånd i hånd med yderligere lag af samordning af den økonomiske politik, som det fremgår af Kommissionens erklæring i forbindelse med twopack'en, således at man efterlever princippet om, at »skridt i retning af større ansvarlighed og økonomisk disciplin kombineres med større solidaritet«;

3. understreger, at et eventuelt yderligere forslag skal tilvejebringe tydelig merværdi i forhold til eksisterende instrumenter, som f.eks. dem under samhørighedspolitikken;

4. understreger, at samordningsbestræbelserne ikke må sløre de forskellige beslutningstagningsniveauers respektive ansvar;

5. gentager på ny, at forvaltningen i EU ikke må gribe ind i Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters beføjelser, navnlig når der forudses overdragelse af suverænitet; understreger, at ordentlig legitimitet og ansvarlighed kræver demokratiske beslutninger og skal sikres på nationalt plan og på EU-plan af hhv. de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet; minder om det princip, der er fastlagt i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december 2012, »Gennem hele processen forbliver det generelle mål at sikre demokratisk legitimitet og ansvarlighed på det plan, hvor beslutningerne træffes og gennemføres.«; understreger, at mekanismerne for forudgående samordning samt instrumenter for konvergens- og konkurrenceevne bør finde anvendelse på alle medlemsstater, der har indført euroen som valuta, med mulighed for at andre medlemsstater kan tilslutte sig permanent; opfordrer Kommissionen til at sørge for en sådan obligatorisk kontrol i de nationale parlamenter i kommende lovgivningsforslag og til at sikre større inddragelse af erhvervslivets to parter i den økonomiske samordning;

6. er af den opfattelse, at timingen af meddelelserne ikke er optimal; opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag om indførelse af en konvergenskodeks i forbindelse med EU-semestret baseret på Europa 2020 og indeholdende en stærk social søjle;

7. gentager, at Kommissionen er nødt til fuldt ud at tage hensyn til Parlamentets rolle som medlovgiver; er skuffet over, at de nylige meddelelser om ØMU ikke afspejler den holdning, Parlamentet har indtaget under forhandlingerne om uddybning af ØMU'en, og kun tilsikrer en meget begrænset parlamentarisk kontrol gennem forslag om en dialogstruktur; understreger, at Parlamentet er lovgivende myndighed og budgetmyndighed på lige fod med Rådet;

8. er skuffet over, at de politikområder, der er indeholdt i meddelelserne, fortrinsvis fokuserer på prismæssig konkurrenceevne og ikke omfatter skatteundgåelse eller de sociale og beskæftigelsesmæssige dimensioner;

9. understreger, at de lovgivningsmæssige forslag i tilknytning til begge meddelelser bør følge den almindelige lovgivningsprocedure;

Forudgående samordning af planer for større reformer af den økonomiske politik

10. er af den opfattelse, at formel forudgående samordning af reformer af den økonomiske politik på EU-plan er vigtig og bør styrkes med udgangspunkt i fællesskabsmetoden, og at den bør omhandle de centrale nationale økonomiske reformer, der er fastlagt i nationale reformprogrammer, og som har påviselige mulige afsmittende virkninger; mener, at alle sådanne forudgående samordninger bør tilpasses instrumenterne under det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker som omhandlet i artikel 2a i forordning (EU) nr. 1175/2011 og om nødvendigt bør udarbejdes sammen med nye solidaritets- og incitamentsbaserede instrumenter;

11. er af den opfattelse, at en mere dybtgående integration af forudgående samordning og beslutningstagning på politikområder på EU-plan skal bygge på et solidt grundlag af officielle statistikker, og navnlig at en yderligere budgetsamordning inden for Unionen kræver konsoliderede data om de offentlige regnskaber i Unionen, medlemsstaterne og hos lokale og regionale myndigheder; mener derfor, at Kommissionen bør medtage tilvejebringelsen af sådanne konsoliderede data i kommende lovgivningsforslag;

12. beklager dybt det ukonkrete udkast og de ekstremt løs definitioner af nogle af de foreslåede filtre for større reformer af den økonomiske politik, som f.eks. »betragtninger vedrørende politisk økonomi«; anmoder om, at der tilføjes nye og konkrete filtre baseret på instrumenterne under det europæiske semester og Europa 2020 med henblik på at indkredse centrale reformer under hensyntagen til nationale særegenheder og under overholdelse af nærhedsprincippet;

13. understreger, at de mekanismer, der skal oprettes til forudgående samordning, bør finde anvendelse på alle medlemsstater i euroområdet og være åbne for alle Unionens medlemsstater, idet der tages højde for den større indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne i euroområdet; er af den opfattelse, at medlemsstaterne i programmet bør have mulighed for at deltage på frivillig basis;

14. kræver, at reformplaner skal være gennemsigtige og rummelige, og at de offentliggøres; opfordrer endvidere til, at en social dialog, som inddrager interessenter i samfundet, spiller en central og eksplicit rolle i drøftelserne om forudgående samordning;

15. anmoder om en omhyggelig udformning af den proces, gennem hvilken Kommissionen holdes informeret, således at det bliver muligt for den at kommentere på planlagte reformer, inden de vedtages endeligt;

16. anmoder om, at dette nye samordningsinstrument medtages i processen for det europæiske semester, og om, at Europa-Parlamentet får en rolle med hensyn til at sikre demokratisk ansvarlighed;

17. understreger, at forudgående samordning bør tilstræbe ikke at kvæle nationale reformbestræbelser, men sikre, at reformer ikke forsinkes, medmindre de afsmittende virkninger, de vil medføre, er tilstrækkeligt væsentlige til at berettige en yderligere vurdering af reformerne;

Indførelse af et instrument for konvergens og konkurrenceevne

18. mener, at et eventuelt foreslået nyt instrument for konvergens og konkurrenceevne bør være baseret på konditionalitet, solidaritet og konvergens; mener, at et sådant instrument først bør lanceres, efter at de sociale skævheder og behovet for større langsigtede og bæredygtige vækstfremmende strukturreformer er blevet identificeret på grundlag af en vurdering af kohærensen mellem konvergenskodeksen og de nationale gennemførelsesplaner, under behørig formel inddragelse af Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter;

19. understreger, at det nye instrument for konvergens og konkurrenceevne, der skal oprettes, bør finde anvendelse på alle medlemsstater i euroområdet og være åbent for alle Unionens medlemsstater, idet der tages højde for den større indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne i euroområdet; er af den opfattelse, at medlemsstaterne i programmet bør have mulighed for at deltage på frivillig basis;

20. mener, at det er yderst vigtigt at sikre, at dette nye instrument vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, tager udgangspunkt i fællesskabsmetoden og muliggør ordentlig kontrol fra Europa-Parlamentets side ved at tillade vedtagelse af de relevante budgetbevillinger fra sag til sag;

21. understreger, at den årlige rapportering om og overvågning af gennemførelsen af den nationale plan bør baseres på et styrket europæisk semester, uden at det berører EU's budgetkontrol;

22. mener, at instrumentet for konvergens og konkurrenceevne bør være et middel til øget budgetkapacitet og være rettet mod betinget støtte til strukturreformer med sigte på at øge konkurrenceevnen, væksten og den sociale samhørighed, sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater samt tackle ubalancer og strukturelle divergenser; betragter sådanne instrumenter som byggesten i opbygningen af reel finanspolitisk kapacitet;

23. understreger, at en sådan budgetkapacitet naturligvis kun kan komme de medlemsstater til gavn, som bidrager til den;

24. er skuffet over, at meddelelserne ved at tillade kontrakter mellem EU og medlemsstaterne ikke respekterer den fælles europæiske retsorden; er af den opfattelse, at udtrykket »kontraktuelle ordninger« er upassende, eftersom den mekanisme, der forudses i meddelelsen, ikke i egentlig forstand er en »kontrakt« underlagt offentlig ret eller privatret, men snarere en incitamentsbaseret håndhævelsesmekanisme for samordning af de økonomiske politikker;

25. understreger, at reformplanerne skal udformes af medlemsstaterne under behørig inddragelse af deres nationale parlamenter i overensstemmelse med deres egne forfatningsmæssige regler og i samarbejde med Kommissionen, samtidig med at nærhedsprincippet og behovet for at bevare passende politisk råderum til den nationale gennemførelse og de demokratiske processer i hver enkelt medlemsstat respekteres fuldt ud;

26. påpeger, at de mulige kortsigtede negative virkninger af gennemførelsen af strukturreformer, og især sociale og politiske vanskeligheder, kan afbødes og lettere vil blive accepteret af borgerne, hvis der er etableret en reformunderstøttende tilskyndelsesmekanisme; anfører endvidere, at denne mekanisme bør finansieres ved hjælp af en ny facilitet, der udløses og forvaltes efter fællesskabsmetoden som en integreret del af EU-budgettet, men uden for FFR-lofterne, med henblik på at sikre, at Europa-Parlamentet inddrages fuldt ud som lovgivende myndighed og budgetmyndighed;

27. anfører, at de foranstaltninger, der træffes, ikke bør have negativ indvirkning på social inklusion, arbejdstagerrettigheder, sundhedspleje og andre sociale spørgsmål, selv ikke på kort sigt;

28. understreger, at instrumentet bør undgå problemer med moralsk hasard; mener, at Kommissionen i dette øjemed bør sikre, at reformer ikke forsinkes, indtil de bliver berettigede til økonomisk støtte, og at instrumentet ikke giver incitamenter til reformer, som ville være blevet gennemført selv uden støtte fra Unionen;

29. understreger, at instrumentet ikke bør overlappe med samhørighedspolitikken;

o

o o

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet.

P7_TA(2013)0223

Situationen for syriske flygtninge i nabolandene

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om situationen for syriske flygtninge i nabolandene (2013/2611 (RSP))

(2016/C 055/12)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Syrien, navnlig dem af 16. februar 2012 ([1]) og 13. september 2012 ([2]) om flygtninge på flugt fra væbnede konflikter,

— der henviser til Rådet for Udenrigsanliggenders konklusionerne om Syrien af 23. marts, 23. april, 14. maj, 25. juni, 23. juli, 15. oktober, 19. november og 10. december 2012 samt af 23. januar, 18. februar, 11. marts og 22. april 2013; der henviser til Rådet for Retlige og Indre Anliggender af oktober 2012, som godkendte, at Kommissionen etablerede et regionalt beskyttelsesprogram; der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner om Syrien af 2. marts, 29. juni og 14. december 2012 samt af 8. februar 2013,

— der henviser til redegørelse fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, om syriske flygtninge, navnlig hendes bemærkninger under debatten på plenarmødet i Strasbourg den 13. marts 2013 og hendes erklæring af 8. maj 2013; der henviser til de udtalelser, der er blevet fremsat af kommissær for internationalt samarbejde, humanitær bistand og krisestyring, Kristalina Georgieva, om syriske flygtninge og EU's reaktion, navnlig hendes udtalelse af 12. maj 2013, og til ECHO's (Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse) situationsrapporter og faktablade om Syrien,

— der henviser til De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 2059 af 20. juli 2012, 2043 af 21. april 2012 og 2042 af 14. april 2012 og den ajourførte rapport fra FN's uafhængige internationale undersøgelseskommission af 11. marts 2013; der henviser til Sikkerhedsrådets briefinger om Syrien, som er blevet givet af FN's undergeneralsekretær og koordinator af humanitære anliggender og humanitær bistand, Valerie Amos, især briefingen af 18. april 2013,

— der henviser til de erklæringer, der er blevet fremsat af FN's generalsekretær og de bemærkninger, der er blevet fremsat af FN's flygtningehøjkommissær, António Guterres, til FN's Sikkerhedsråd, især dem af 18. april 2013; der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner af 2. december 2011 og 22. marts 2013 om den Syriske Arabiske Republik,

— der henviser til mødet i gruppen af Syriens venner i Marrakesh og til den internationale konference i Paris den 28. januar 2013,

— der henviser til den seneste regionale beredskabsplan for Syrien for perioden fra januar til juni 2013 og til alle regionale beredskabsplaner, som FN's flygtningehøjkommissær har udarbejdet, siden den første kom i marts 2012,

— der henviser til beredskabsplanen for humanitær bistand for Syrien (SHARP) for 2013 af 19. december 2012, der blev udarbejdet af regeringen i Den Syriske Arabiske Republik i samarbejde med FN-systemet,

---

([1]) Vedtagne tekster P7_TA(2012)0057.
([2]) Vedtagne tekster P7_TA(2012)0351.